

ת"פ 15605/02/18 - מדינת ישראל, המאשימה נגד דניאל חוטובלי, הנאשם

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 15605-02-18 מדינת ישראל נ' חוטובלי

בפני כבוד השופט אייל כהן
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
דניאל חוטובלי - הנאשם

ב"כ המאשימה עו"ד אוסטרובסקי

ב"כ הנאשם עו"ד בר עוז

גזר דין

1. רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (**להלן: "החוק"**); **והחזקת סכין שלא למטרה כשרה**, לפי סעיף 186(א) לחוק. הנאשם הודה כאמור מכוח הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, אך כלל הסכמה לקבלת תסקיר בעניינו, בשים לב לעתירת המאשימה למאסר בפועל, למול עתירת הסניגור להימנעות מהרשעה.

על פי עובדות כתב האישום בו הודה, במועד הרלוונטי עבד הנאשם בסניף "פיצה דומינו" שברמלה, יחד עם מר גאורגיוס בלה (להלן: "גאורגיוס"). באותה עת היה המתלונן הבעלים של המקום. ביום 10.8.16 בשעה 18:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לסניף וביקש מהמתלונן את תלושי השכר שלו. משהמתלונן לא נענה לבקשתו, אמר לו המתלונן כי הוא יכבה את החשמל בעסק בכל שעה עגולה. בד בבד כיבה את מתג החשמל. בתגובה, לקח המתלונן את אופניו של הנאשם והכניסם פנימה במטרה למנוע מן הנאשם את עזיבת המקום וכן התקשר למוקד 100. בשלב זה יצא הנאשם החוצה והפיל ארצה שני קטנועים השייכים לעסק. משראה גאורגיוס את מעשי הנאשם, תפסו בידיו והרחיקו מן המקום, אך הנאשם הצליח לחמוק מאחיזתו. כמו כן צעק הנאשם לעבר המתלונן: "**אני הולך לדקור אותך**", נטל סכין מטבח

ונוסף בה לעבר המתלונן.

2. טיעוני הצדדים לעונש

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר, ממנו עלה, בין היתר, כי הנאשם נטל אחריות על המיוחס לו ואף הביע צער וחרטה. הנאשם, נעדר עבר פלילי זולת הרשעה מבית דין צבאי בשל העדר מן השירות, שלל נזקקות טיפולית, על אף הודייתו בשימוש מזדמן בקנבוס. שירות המבחן התרשם כי המדובר במי אשר טרם גיבש את זהותו האישית והמקצועית, המפרנס עצמו מגיל צעיר, אך אינו בשל לטיפול. עוד התרשם כי נשקפת מן הנאשם רמת סיכון נמוכה להתנהלות אלימה עתידית, אשר מידת חומרתה צפויה להיות נמוכה אף היא. לאור האמור נמנע השירות מלהמליץ על צו מבחן בעניינו. בשל הימנעותו ממסירת בדיקת שתן, נמנע השירות מלהמליץ על צו של"צ. נוכח גילו הצעיר של הנאשם והואיל והמדובר בהליך פלילי ראשון עבורו, בשים לב לסיכון הנמוך הנשקף ממנו, המליץ השירות על ענישה צופה פני עתיד, בדמות מאסר מותנה מרתיע.

ב"כ המאשימה ציינה בטיעוניה כי העבירות בוצעו ע"י הנאשם כלפי מעסיקו לשעבר, על רק ניצולו את האמון שנתן בו המתלונן. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, הם שמירה על גופו של המתלונן, בריאותו ושלמות נפשו כמו גם כבודו. עוד נטען כי קיימת חוסר הלימה בין תוכן התסקיר להמלצה שבסופו, בשים לב לבעייתיות העולה מהתנהלות הנאשם בתחום הסמים. התובעת המלומדת הפנתה גם לעברו של הנאשם, בצינה, לאור פסיקה אליה הפנתה, כי מתחם העונש בנסיבות נע לשיטתה בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל. את הנאשם יש למקם לשיטתה ברף הנמוך של המתחם ולהשית עליו מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

ב"כ הנאשם ציין בטיעונו כי עסקינן במי אשר היה כבן מעט למעלה מ- 18 שנים בעת ביצוע העבירה וכי העבירות בוצעו עוד באוגוסט 2016. הנאשם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי, למעט הרשעה מבית הדין הצבאי. מעת ביצוע העבירה ובחלוף הזמן הרב ממנה, לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים. כתב האישום הוגש שנה ושמונה חודשים לאחר ביצוע העבירות, על אף שהמדובר היה בתיק פשוט ונעדר כל מורכבות או צורך בהגשת תעודת חיסיון. לדבריו, הנאשם בעל תעודת בגרות מלאה, העובד מזה שנה באותו מקום עבודה. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, אמנם המדובר בהרשעה בשתי הוראות חיקוק מעשית מדובר בהוראות שהשתלבו במעשה אחד, רגעי ובלתי מתמשך. הרקע לביצוע העבירות אינו בריונות לשמה ולא נגרם כל נזק למתלונן. הנאשם הודה, נטל אחריות וחשך זמן שיפוטי. עוד הפנה הסניגור לרשמיו החיוביים של שירות המבחן בתסקירו ורמת הסיכון הנמוכה הנשקפת מן הנאשם. עם זאת, חזר בו הסניגור מעתירתו המקורית להימנעות מהרשעה. הסניגור איבחן את הפסיקה אליה הפנתה המאשימה, כמחמירה בנסיבותיה ביחס לנסיבות המקרה דנן. לאור. מתחם העונש מתחיל לשיטתו ממאסר מותנה וראוי כי מאסר שכזה יושת, ברף התחתון.

3. דין וגזירת הדין

עמוד 2

3.1 כללי

עקרון ההלימה - הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה מבקשת לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחים בה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם, לשם גזירת עונשו של נאשם בנסיבות העבירה. העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה, שבהתאם לו נקבע מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ראו סע' 40א ואילך לחוק, ולהמחשה: ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, מיום 5.8.13).

במקרה דנן, ברי כי עסקינן בנסיבות באירוע בודד.

3.2 קביעת מתחם העונש ההולם

הערך החברתי המוגן אשר נפגע בעבירת החזקת סכין הוא זכות הציבור ולרבות המתלונן, להגנה על ביטחונו ושלווה נפשו. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשה האיום הם הגנה על שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט המאויים, מפני הפחדה והקנטה של המאייים, וכן הגנה על חופש הפעולה והבחירה של המאויים. כך הדבר, גם אם האיום לפגוע במאויים, הושמע כלפי צד שלישי (רע"פ 2038/04 שמואל לם נ' מדינת ישראל, מיום 4.1.06).

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי הפגיעה בהם בנסיבות הייתה ברף הנמוך, בשים לב לרגעיות המעשים.

נסיבות ביצוע העבירה

על רקע כעסו של הנאשם בגין סירוב המתלונן לתת לו את תלושי המשכורת שלו, איים הוא על המתלונן והחל בהתנהלות שהובילה כאמור לביצוע העבירות כמתואר לעיל. מעשיו של הנאשם היו יכולים להסתיים בתוצאה חמורה יותר ולמרבה המזל האירוע הסתיים ללא נזק גוף.

מדיניות הענישה הנהוגת

באשר למדיניות הענישה הנהוגת, הן באשר לעבירת האיומים, הן באשר להחזקת הסכין והן באשר לשתייהן יחד, נע טווח הענישה על דרך הכלל בין מאסרים מותנים ועד למספר חודשי מאסר בפועל.

כך למשל, בעבירות של החזקת סכין, הושתו לא אחת מאסרים בפועל - לשם ההמחשה ובאופן לא ממצה: ברע"פ 5127/09 יפקח נ' מדינת ישראל (מיום 19.6.09) אושר עונש מאסר בן 5 חודשי מאסר בפועל בגין החזקת סכין שאורך להבה 23 ס"מ, בעוד הנאשם בגילופין ולאחר שנמלט משוטרים עימה. ברע"פ 2932/08 מרגאן נ' מדינת ישראל (מיום 12.6.08) אושר עונש מאסר בן חודשיים, בגין החזקת סכין בטבורה של עיר. עונש זהה הושת על נאשם

נעדר עבר פלילי, ברע"פ 9400/08 מועתז מועטי נ' מדינת ישראל (מיום 20.11.08).

מנגד, אישר בית המשפט העליון ענישה שלא כללה רכיב מאסר בפועל. כך למשל: ברע"פ 4079/10 אימן ג'בשה נ' מדינת ישראל (מיום 23.8.10) אושר עונש של"צ בהיקף 180 שעות בד בבד עם הרשעת הנאשם-המבקש, בגין החזקת סכין שהוסלקה בחגורת מכנסיו, לאחר שבית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וביטל את אי-ההרשעה שנקבעה בבית משפט השלום. ענישה דומה עד כדי זהות, בגין נסיבות דומות ביותר, הושתה בעניינו של נאשם נעדר עבר פלילי, ברע"פ 4200/12 אבו זניד נ' מדינת ישראל (מיום 27.6.12). ברע"פ 2968/12 כאיד אלזיד נ' מדינת ישראל (מיום 6.5.12) אושר עונש של"צ בהיקף 160 שעות, בד בבד עם הרשעת הנאשם-המבקש, בגין החזקת סכין במגן השמש של רכבו.

נכון הדבר גם לגבי עבירות איומים. על דרך העלל יושת מאסר בפועל בנסיבות בהן הושמעו איומים ישירות בפני המאויים ובהינתן עבר פלילי רלבנטי או נסיבות אחרות לחומרה, כגון מאסר מותנה תלוי ועומד או מסכת קשה של התנהלות כלפי המאויים קודם לכן. כן קיימת חשיבות לטיב האיום וחומרתי, שמא רגעי או חולף.

לפיכך אני קובע כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע החל ממאסר על תנאי ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

4. גזירת העונש המתאים לנאשם

הנאשם, צעיר אשר היה בעת ביצוע העבירות, על סף הקטינות. איני מתעלם מצריכתו את סם הקנבוס, לדבריו עד לאחרונה ועם זאת, ככלל, עסקינן בנאשם נעדר עבר פלילי למעט הרשעה בגין היעדרות מן השירות. הנאשם מתגורר עם אימו ואחיו הקטן. מאז גירושי הוריו סיים את לימודיו והוא בעל תעודת בגרות מלאה, השומר על רציפות תעסוקתית. הנאשם הודה, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה הגם ששלל צורך טיפולי בשירות המבחן.

מאז ביצוע העבירות המתוארות בכתב האישום לא נפתחו תיקים נוספים. שוכנעתי כי האירוע מושא האישום הוא יחיד וחריג ביחס להתנהלותו. מסקנה זו נסמכת בין היתר גם על התרשמות שירות המבחן מקיומם של יכולות וכוחות תפקודיים טובים בנאשם, כמו גם רמת מסוכנות נמוכה.

עוד יש לשקול את חלוף הזמן הרב מעת ביצוע העבירה. לא הייתה הצדקה להגיש את כתב האישום בחלוף שנה ושמונה חודשים מעת ביצוע העבירה. בשים לב לכל האמור, מצאתי כי השתת מאסר בפועל, אף בעבודות שירות, יהווה משום החמרה בלתי מידתית עם הנאשם, שאינה מתיישבת עם אינטרס הציבור.

באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש צופה פני עתיד, כהמלצת שירות המבחן, וזאת לצד קנס ופיצוי מידתיים, אשר יהא בהם כדי להמחיש לנאשם את חומרת מעשיו, תוך התחשבות גם בגילו הצעיר ויכולותיו הכלכליות.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, שלא יעבור על עבירת החזקת סכין.
- ב. 3 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים שלא יעבור על עבירת איומים.
- ג. קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.5.2020 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי תשלום אחד מן התשלומים במועדו יביא לפרעון מיידי את יתרת הקנס בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין.
- ד. פיצוי למתלונן בסך 4,000 ₪.

זכות ערעור כחוק, תוך 45 ימים, לבית המשפט המחוזי- מרכז.

ניתן היום, כ"א שבט תש"פ, 16 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.